

Oli Lukner, predavateljica in terapevtka

VSAK DAN ŠTEJE seveda, če se zavedamo njegove vrednosti

Nihče ne more nikogar ozdraviti, človek se zdravi le sam. Dober zdravilec mu lahko pri tem le pomaga: s svojim znanjem in energijo ga balansira in spremlja na poti k notranjemu ravnovesju, poudarja predavateljica in terapevtka Oli Lukner. In dodaja: "Zdravljenje se vedno začne v nas samih. Vsaka kakovostna sprememba je neločljivo povezana z ljubeznijo do sebe, s samospoštovanjem in z aktiviranjem človekovih vrednot. To pa so večinoma stvari, na katere je marsikdo v svojem življenju pozabil."

Ste zdravilka, vendar pravite, da izraza zdravilec ne marate preveč. Zakaj ne?

Zato, ker je bistvo zdravilstva razumljeno povsem narobe. Vsi bi se morali zavedati, da nihče ne more nikogar ozdraviti – človek se zdravi le sam. To je moč, ki jo premore prav vsakdo, kako daleč gre pri tem, pa je odvisno od človekove svobodne volje. Tu gre namreč za celostno zdravje, ne le za telesno. Dober zdravilec lahko človeku pomaga do zdravja s svojim znanjem in energijo tako, da ga uravnoveša, da mu pomaga na poti k notranjemu ravnovesju. Idealno bi bilo, če bi uporabnik zdravilstva prevzel odgovornost za svoje zdravje, življenje in odločitve, zdravilec pa za profesionalen odnos do uporabnika. To so stvari, ki v zdravilstvu presegajo etiko – to je stvar osebne integritete. Žal je treba priznati, da niso ne vsi zdravilci in ne vsi uporabniki zdravilstva povsem zreli za tovrstno razumevanja koncepta zdravja in odgovornosti.

Če se vsakdo lahko zdravi sam – zakaj potem potrebuje vas?

Žal nas v šoli nihče ni učil, kdo smo in kako delujemo. Vse življenje sem posvetila raziskovanju teh vprašanj, znanje, ki sem ga pri tem dobila, pa je postalo vodilo mojega vsakodnevnega življenja. Sčasoma sem postajala vse bolj mirna, svobodna, srečna in izpolnjena, zato z lahkoto pomagam ljudem, ki hrepenijo po istem. Pravzaprav jih le spomnim na to, kar so pozabili. Naj povem, da ta pot ni ravno lahka, zahteva namreč, da smo do sebe povsem iskreni in da prevzamemo popolno odgovornost za svoje življenje. Za to pa je potrebno precej poguma. Zdravljenje se vedno začne v nas samih. Zato sem v terapevtskem odnosu ljubeče vztrajna in nepopustljiva, saj lahko človek le tako iz zmede vstopi v jasnost ter se odpre za kakovostno in trajno notranjo spremembo. Vsaka kakovostna sprememba je neločljivo povezana z ljubeznijo do sebe, s samospoštovanjem in z aktiviranjem

človekovih vrednot. To pa so pretežno stvari, na katere je marsikdo pozabil.

Menda o sebi radi rečete, da ste dušebrižnik. Ta izraz navadno uporabljamo za duhovnike, psihologe, psihiatre ...

Pojem dušebrižnik je bil izrečen bolj v šali, ko so me ljudje spraševali, s čim se ukvarjam. Za delo, ki ga opravljam, se mi zdi to zelo primerna in simpatična beseda! Veliko tudi predavam in širim znanje, ki je v zadnjem času spremenilo pogled na vse, v kar smo kdajkoli verjeli, tudi pogled na osebno zdravljenje. Nekatera dognanja kvantne fizike namreč govorijo o tem, da je vse, kar obstaja, neločljivo povezano med seboj, in da ima naš um neverjetno ustvarjalno moč. V tej smeri so bili opravljeni številni poizkusi in vsi govorijo eno: vsakdo je soustvarjalec svoje življenjske zgodbe in vsak človek s svojimi mislimi, občutki ter dejanji vpliva na svoje telo in zdravje, pa tudi na svojo okolico.

Naše misli imajo torej moč za zdravljenja telesa! Dokazano dejstvo je, da nas ljubeče misli zdravijo, neljubeče pa rušijo naše naravno ravnovesje. Zanimivo je, da je bilo to na Vzhodu vedno znano dejstvo, pri nas pa se je zgodil nekakšen "mrk", ki je to znanje in modrost izbrisal iz našega zavedanja. Širjenje tega znanja mi je v veliko veselje, saj je dalo številnim ljudem resnično učinkovito orodje.

S čim konkretno se kot zdravilka ukvarjate?

Moja velika strast je osebno svetovanje. S klienti obravnavamo povsem konkretne težave. Pomagam jim odkriti vzrok težav. To je povsem preprosto, saj je vse, kar se zgodi, le posledica naših prepričanj. Številnih prepričanj se že v zgodnjem otroštvu nalezemo od svojih staršev, kasneje pa jih nezavedno ponavljamo, zato se vrtimo v začaranem krogu. Verjamemo celo v stvari, ki sploh niso resnične! Takšnih težav je lahko veliko, vendar imajo vse isti izvor. Ko se tega zavemo, težave izginejo. Vsi uspehi mojega terapevtskega dela izhajajo izključno iz dejstva, da kliente vidim kot duhovna bitja. Duhovni zakoni ponujajo veliko več možnosti, da ljudje

razumejo pomen svoje življenjske zgodbe. Ljudje pogosto v olajšanju zajokajo, ko se zavejo, da obstaja pot, s katero se lahko osvobodijo vseh spon in zaživijo polno življenje. Pri delu uporabljam tudi dve novejši, izjemni zdravilski tehniki, tako imenovani *EMF Balancing Technique* in *Reconnection*. Obe pripeljeta do notranjega ravnovesja in človeku dajeta občutek notranje moči. Priznati moram, da obe zahtevata določeno mero razumevanja, zato nista primerni za vsakogar. Večinoma pa so tisti, ki se zanj odločijo, nad njima navdušeni.

Kdo prihaja k vam?

K meni prihajajo predvsem ljudje s čustvenimi, včasih tudi z manjšimi zdravstvenimi težavami. Povečini se čutijo ujeje v določeno situacijo in iščejo pomoč oziroma nasvet, kako se izviti iz začaranega kroga. Pogosto so prestrašeni, zmedeni, skoraj vsi pa se čutijo nemočne, da bi karkoli spremenili. Toda že to, da se obrnejo po pomoč, je velik korak naprej.

Naprej – kam? V popolno spremembo?

Tukaj pravzaprav ne gre le za spremembo, temveč za proces preobrazbe,

metamorfozo. Idealen primer iz narave je preobrazba od jajčeca do metulja. Ljudje vse bolj postajamo tisto, kar v resnici smo. Odstiramo torej tančice strahu in miselnega sistema ega; to, kar ostane, je naša prava narava. Ker sem tudi sama potovala skozi ta proces, vem, da našemu razvoju ni konca. Trenutno smo ljudje v pospešenem procesu evolucije. Osebne preobrazbe posameznikov pa sprožijo neizogibne globalne spremembe.

Kako ljudi prepričate, da se lahko spremenijo?

Nikoli nisem nikogar poskušala prepričati o ničemer. Mislim, da je to nemogoče. Človek je unikatno bitje in ima svobodno voljo, da v danem trenutku verjame, kar hoče. To spoštujem. Kot terapevtka pa vsem, ki to želijo, ponudim priložnost, da v sebi najdejo nove razsežnosti in lastno ustvarjalno moč. To pa je lahko le lastna, osebna izkušnja, ki ti je nihče ne more vzeti. To, da si duhovno bitje, lahko začutiš zgolj sam. Ko človek prvič začuti energijo, ki jo posredujem pri zdravilski tehniki, ga to lahko spremeni. Pri energiji zagotovo govorimo o nečem, kar je nevidno. Ne moremo pa reči, da vse, kar je našim tridimenzionalnim očem nevidno,

ne obstaja. Tudi ljubezen je nevidna, pa vsi vemo, kako deluje na nas. Ljudje, ki vedo, kaj jim pomaga, kaj jih dviguje, uravnoveša in jim izboljša zdravje, ne potrebujejo prepričevanja.

Je preobrazba dolgotrajen proces?

Vsak dan našega življenja šteje, seveda, če se zavedamo njegove vrednosti. Vsak dan se namreč lahko naučimo česa novega. Če se zavedamo, da je vsak človek samo naše zrcalo, ob njem spoznamo veliko novega o sebi. Če se zavedamo, da v svoje življenje pritegujemo le dogodke, ki so povezani z našimi najglobljimi prepričanji, se nam ta razkrijejo in jih lahko spremenimo tako, da nam bodo odslej bolje služila. Če vemo, da se vse stvari dogajajo le v naše najvišje dobro, ne bomo dramtizirali ali za svojo nesrečo krivili druge, pač pa se bomo problemov lotili ustvarjalno in tako prihranili veliko energije, ki bi se sicer razpršila v nič. Bolj ko se zavedamo teh pravil, mirnejše in srečnejše je naše življenje. Ko smo bili otroci, smo vsi sanjarili, da bomo iz sebe naredili nekaj velikega – vsak dan nam ponuja priložnost, da to tudi uresničimo.

Dandanes se zdi, da je priložnosti vse manj. Zahodni svet je izrazito materialistično usmerjen, vse manj je vrednot, kot so poštenost, iskrenost, spoštovanje in sočutje.

Kako si to razlagate?

Mislím, da si vsi ljudje želimo ljubezni, razumevanja, sprejemanja in občutka varnosti. Toda neizogibno dejstvo je, da smo v tem svetu precej čustveno ranjeni, zato nas je strah. Pred strahom bežimo tako, da racionaliziramo, hočemo imeti nadzor in moč, nekateri pa se celo umikajo v svoj svet. Bolečina tega notranjega konflikta vstopa v vse plasti našega življenja. Ker življenje spominja na nenehen boj za preživetje, ljudje postanejo zmedeni in nesrečni. Zmedeni smo le takrat, kadar zanikamo svojo resnično naravo. Stvari, ki ste jih našteali – poštenost, iskrenost, spoštovanje in sočutje – številni ljudje pojmujejo kot "mehkužnost", ki je v tem svetu neuporabna. Lahko pa trdim, da so to edine stvari, ki lahko človeka odrešijo trpljenja, ta svet pa naredijo boljši. Vsakdo lahko v tem procesu začne le pri sebi. Za vzor so nam lahko veliki ljudje iz naše zgodovine, ki niso zanikali svoje veličine in so delali v dobro vseh. Naše srce vse to dobro ve!

Kljub temu pravite, da se stvari obračajo na bolje. Po čem to sodite?

Res je, da se večini ljudi novice zdijo zastrašujoče in da so dogodki, ki smo jim priča, boleči. Toda ne smemo pozabiti, da nas zgodovina uči, da se pred vsakim kakovostnim napredkom stvari navidezno poslabšajo. Naj povem drugače: ko v temno sobo posije luč, se pokažejo sence. Sence so v teh časih le izrazitejše

in vidnejše, ni pa jih več, kot jih je bilo nekoč. Ta "luč", ki razkriva sence, so ljudje, ki živijo in delajo z vrednotami, izvirajočimi iz čiste osebne integritete. Ljudi, ki to posebljajo, je vse več. Drug drugemu smo učitelji – ko se prebudi eden, se njegove visoke vibracije širijo kot epidemija. To je tisto, o čemer govori kvantna fizika. Izsledki številnih praktičnih poizkusov so pokazali, da je za to, da na svetu nastopi mir, potrebnih manj kot polovica odstotka prebujenih, "svetlih" ljudi. Natančneje, izračunali so, da ta svet za vstop v boljše čase potrebuje le kakih osem tisoč prebujenih ljudi. Vsak od nas je torej mogočen del celotnega mozaika človeštva in vsak od nas je neizbežno soustvarjalec dogodkov na Zemlji.

Toda svet se spopriema z globoko krizo, ljudje ostajajo brez dela, posledično naraščata strah in negotovost. Ali v skrbi za golo eksistenco ljudje sploh lahko razmišljajo še o osebni in duhovni rasti?

Tako rekoč vsa stara napredna ljudstva – Azteki, Maji, Indijanci Hopi, Tibetanci, Hindujci in drugi – so napovedala, da se bo okrog leta 2012 zgodil pomemben preskok v zavesti človeštva, in verjamem,

da to obdobje traja že vsaj dvajset let. Spremembe potekajo tako na globalni kot na osebni ravni. Mislim, da so dogodki, ki ste jih omenili, del tega procesa. Sočustvujem z ljudmi, ki živijo na robu eksistence in menim, da nas prav ti s svojo stisko učijo in nam pomagajo odpreti svoje srce za solidarnost. Globalno to pomeni, da se nam zdaj ponuja priložnost, da naposled stopimo iz človeške majhnosti in aktiviramo veličino svoje prave narave. Iz prakse vem, da takšna dejanja delajo čudeže v obe smeri.

Zvenite zelo optimistično.

Nikoli nisem prenehala verjeti v človekov potencial. Ker se družim z ljudmi, ki se trudijo, da bi s svojimi prizadevanji in svojim zgledom spremenili svet na bolje, sem zelo optimistična!

Torej nas, če se malce pošalim, leta 2012 ne čaka konec sveta?

Morda konec sveta starih prepričanj, nikakor pa ne sveta.

